

Гітарыст ДзіДзюля:

«МУЗЫКА ЛЕЧЫЦЬ — НАВАТ ТЫХ, ХТО ЯЕ НЕ ЧУЕ»

Віртуозны гітарыст ДзіДзюля сумесна з Максам Лорэнсам збіраюцца пазмагацца за прэмію прадстаўляць Беларусь на конкурсе «Еўрабачанне». Днямі публіцы быў прэзентаваны вынік сумеснай творчасці на сольным канцэрце артыста «Музыка лечыць», які адбыўся ў Мінску. Аўтарам музыкі выступіў сам ДзіДзюля, словы напісаў Джо Лін Цёрнер, вядомы выступленнямі ў такіх гуртах, як Rainbow і Deep Purple. Чакаецца, што музыка, якую падрыхтавалі, будзе загадкавай і містычнай. У нумары прысутнічае рэдкі інструмент ханг. Харэаграфія змяшчае элементы сурдаперакладу, дзе тлумачыцца сэнс песні, з мэтай дапамагчы пачуць музыку тым людзям, якія маюць праблемы са слыхам, але любяць музыку.

— Сустрэчу з Максам я расцэняю як творчую ўдачу. Мы ідзем сваім шляхам і робім тое, што лічым патрэбным, каб паказаць тую музыку, якую ствараем і хочам дараваць аўдыторыі, — зазначае ДзіДзюля. — Мы не рвёмся трапіць на конкурс, і нас мала цікавяць розныя закулісныя падзеі, што, як правіла, суправаджаюць такія конкурсы.

Музыкант не адзін год назірае за конкурсам, і яго заўсёды цікавіць пастаноўка нумароў, рэжысёрскія, гукарэжысёрскія, музычныя рашэнні, творчая смеласць і эксперыменты артыстаў. Калі менавіта яго камандзе пашчасціць прадстаўляць краіну на «Еўрабачанні», то акцэнт будзе зроблены менавіта на музыку, эмоцыі і энергію. Творчасць і самаадданасць працэсу з'яўляюцца самымі важнымі для ўсіх музыкантаў, якія ўліліся ў працэс працы.

Варта зазначыць, што творцы, праводзячы эксперымент з харэаграфіяй, дзе будучы прысутнічае элемент з сурдаперакладам, не бяжыць крытыкі ў свой бок, быццам акцэнт на праблеме моцна няправільна зразумеў.

Днямі музыканты пабывалі ў Рэчыцкай школе-інтэрнаце, дзе вучацца дзеці з парушэннямі слыху. Паназіраўшы за вучэбным працэсам, вырашылі зрабіць свой уклад і падтрымаць гэтую ўстанову. 14 снежня ў Гомелі адбудзецца дабрачынны канцэрт, сродкі ад яго скарыстаюць на набыццё спецыяльнага абсталявання і тэхнікі, якія патрабуюцца дзецям у навучанні музыцы.

— Такі сацыяльны вектар сугучны нашай музычнай ідэі. Калі чалавек мае нейкую немагчымасць, то гэта зусім не

азначае, быццам ён не можа адчуваць музыку. Мы паглыбіліся ў тую атмасферу, дзе вучацца дзеці, паглядзелі, наколькі яны адкрыты свету. Для мяне як для чалавека, які піша на сваіх афішах, што музыка лечыць, важна дапамагчы не толькі матэрыяльна, але і адкрыць свет гукаў для тых, хто імкнецца спасцігнуць музыку, — адзначае артыст.

«Даводзіцца ўвесь час балансаваць паміж творчасцю і матэрыяльнай прасторай».

Разважаў вядомы гітарыст таксама пра іншыя аспекты сваёй творчай дзейнасці, свае густы ў музыцы і новыя таленты на сцэне. Так, напрыклад, удала сумяшчаць напісанне музыкі і ролю кіраўніка ўласнага калектыву яму дапамагаюць прафесіяналізм і інтуіцыя. «Даводзіцца ўвесь час балансаваць паміж творчасцю і матэрыяльнай прасторай. У музыцы дапамагае вопыт, аднак увесь час прысутнічае пошук патрэбных інтанацый. І нейкае ўнутранае адчуванне падказвае, які будзе правільна. У мяне няма людзей, якія прыйшлі б і сказалі: «Вось будзеш рабіць такую музыку, а астатнія пытанні мы самі вырашым. Іх не было і не будзе, бо ты сам выбіраеш свой шлях і робіш крокі на ім. Я адчуваю, што з'яўляюся толькі правадніком музыкі, і з такой устаноўкай іду па жыцці».

У адрозненне ад дарослага «Еўрабачання», за дзіцячым конкурсам ДзіДзюля не назірае, але падтрымлівае ідэю стварэння рознага кшталту

пляцовак, дзе новыя таленты маглі б заявіць пра сябе: «Добра, што існуюць такія творчыя конкурсы. Я не назіраю за дзіцячым «Еўрабачаннем», але ведаю, яго — добрая прыступка да сталасці і стымул для творчасці. Так, як і шоу талентаў для маладых артыстаў з'яўляюцца добрым штуршком і стартавай пляцоўкай. Гэта добрая прафесійная школа ў тым сэнсе, што юны музыкант мае магчымасць пабачыць, як працуе тэхніка, святло, гук, як ствараецца прыгожая карцінка на сцэне. Можна нават паглядзець на самога сябе крытычна. Аднак такія шоу нічога не гарантуюць. Бо потым усё роўна трэба вярнуцца да музыкі і адказаць сабе на пытанне: «Пра што я хачу раскажаць свету сваімі песнямі? І толькі калі знойдзецца адказ на яго, то ўсё зрасцецца».

Успамінаючы ўласны шлях у музыку, кампазітар, музыкант і прадзюсар рэзюмаваў: «Куміры для мяне, перш за ўсё, мае родныя, сябры і тыя, хто дапамагаў мне ў розныя складаныя моманты. Я іх ведаю і магу асабіста выказаць словы ўдзячнасці. Калі казаць пра музыку, то густы з часам мяняюцца, аднак найбольш моцна ўразіў мяне эксперыментальны ф'южн, дзе спалучаецца інструментальная музыка з этнічнымі элементамі. Падчас працы гукарэжысёрам у фальклорным ансамблі «Белыя росы» ў Гродне, я навучыўся разумець народную музыку. Са спалучэння яе з маім успрыманнем жыцця і ў паяднанні з сучаснымі тэхналогіямі з'явілася мая творчасць».

Алена ДРАПКО.

Тамагочы вяртаецца. Беражыце дзяцей...

Як паведамляе The Telegraph, японская кампанія Bandai аднавіла вытворчасць тамагочы — віртуальнага гадаванца. У новай гульні Tamagotchi Friends з'явіцца магчымасць вырошчваць адразу некалькі гадаванцаў на выбар. Абноўленая чорна-белая версія тамагочы з'явіцца ў Еўропе ўжо ў бліжэйшы час, а каляровая — у пачатку 2014 года. Кошт будзе каля 24 долараў. У пачатку гэтага года выйшаў дадатак для iOS і Android, які таксама прапануе паклапаціцца пра жыццё віртуальнага звярца.

Надзея НИКАЛАЕВА.

УСМІХНЕМСЯ

- Вядома, прафесар!
- Нешта не ўзгадаю, дзе вы сядзелі.
- З краю за калонай.
- Трэба ж, такая вузкая калона, а вы ўжо дзявяты, хто за ёй змясціўся.

Работніцы рэгістратуры ў паліклініцы і супрацоўніцы пашпартнага стала ўмеюць есці лімон, не змяняючы выразу твару.

- Вяселле.
- А цяпер давайце на хуткасць стукаць адно аднаму па галаве!
- Добры тамада. І конкурсы цікавыя!

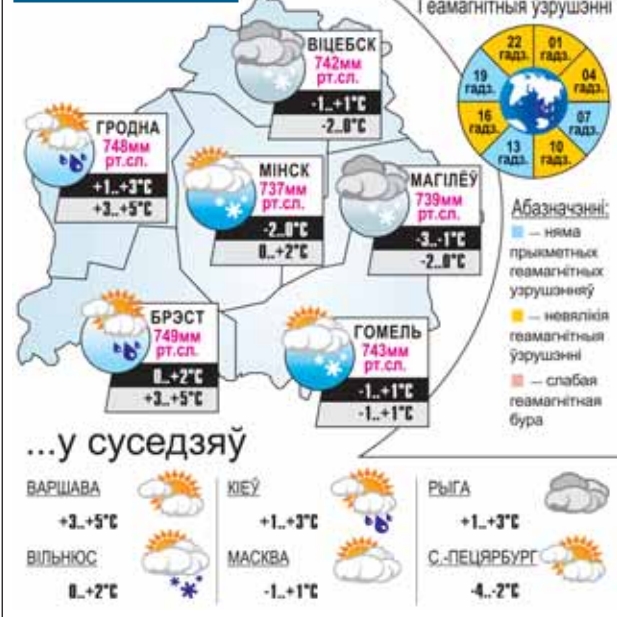
Прафесар на экзамене кажа студэнту: — Так, даражэнькі, нешта вы дрэнна ведаеце! Вы на лекцыі мае хадзілі?

СЁННЯ		Месяц	
Сонца		Апошняя квадра 25 лістапада. Месяц у сузор'і Шалая.	
Усход	Заход	Даўжыня дня	
Мінск — 9.00	16.54	7.54	
Віцебск — 8.56	16.37	7.41	
Магілёў — 8.50	16.44	7.54	
Гомель — 8.39	16.49	8.10	
Гродна — 9.14	17.11	7.57	
Брэст — 9.07	17.19	8.12	
		Імяніны	
		Пр. Дзмітрый, Мікалая, Мікіты, Пятра, Рыгора. К. Здзіслава, Рыгора, Сцяпана, Якуба.	

Фота Марыны БЕГУНКОВАЙ.

ЗАЎТРА

Даты	Падзеі	Людзі
1748 год — 265 гадоў таму ў Мінску была адкрыта першая аптэка: такі прывілей граматай караля Аўгуста III атрымаў член Мінскага магістрата Ян Давід Шэйба «для поратвання здарова людзей духоўнага, светскага сану, в том городе живущих, так и для всего воеводства Минского». Каралеўскі герб над ёй быў усталяваны ў знак манапольнага права на продаж медыкаменту. Аптэка была вельмі патрэбна гораду, але галоўнай прычынай было тое, што ў Мінску праходзілі пасяджэнні Галоўнага трыбунала Вялікага Княства Літоўскага. У горад прыязджалі сам кароль і дэпутаты з усяго княства, і ў выпадку хваробы такіх высокапастаўленых асоб звярнуцца па лекі не было куды. Аптэкару Яну Давіду Шэйбу былі дадзены вялікія льготы, ён цалкам вызваляўся ад гарадскіх павіннасцяў. Іншым жа асобам ствараць аптэкі не дазвалялася. Аптэка Шэйбы ажно 34 гады была адзінай у горадзе. І толькі ў 1782 годзе быў дадзены дазвол на адкрыццё ў Мінску яшчэ адной аптэкі.	1943 год — Сталін, Рузвельт, Чэрчыль. У пачатку Другой сусветнай вайны ніхто нават і ўявіць не мог, што лідары трох уплывовых дзяржаў будуць цесна супрацоўнічаць. Але 1943 год дыктаваў свае ўмовы. У кожнай краіны былі свае планы адносна пасляваеннага перадзелу Еўропы. Але разумеючы, што нельга дасягнуць мэты, не саступаючы апаненту, удзельнікі Тэгеранскай канферэнцыі прынялі важныя рашэнні — аб уступленні Савецкага Саюза ў вайну з Японіяй і высадцы саюзных войскаў каля берагоў Нармандыі, а не Італіі. Праз два гады пасля вайны шляхі лідараў Савецкага Саюза, Злучаных Штатаў і Вялікабрытаніі зноў разышліся, але ў лістападзе 1943-га яны былі разам.	1958 год — 55 гадоў таму нарадзіўся Уладзімір Мікалаевіч Карват, першы Герой Беларусі (1996). У 1981-1994 гадах служыў у ВПС на Далёкім Усходзе: камандзір звяна, эскадрыллі, намеснік камандзіра палка па лётнай падрыхтоўцы. Са жніўня 1994-га — ва Узброеных Сілах Беларусі, начальнік паветрана-агнявой і тактычнай падрыхтоўкі авіябазы. Падчас начнога вучэбнага палёту 23 мая 1996 года падпалкоўнік Карват адвёў свой самалёт, які цягнуў катастрофу і падаў, ад вёскі Вялікае Гацішка Баранавіцкага раёна і загінуў.
Было сказана		
Андрэй ВОЛЯН, палітычны дзеяч эпохі Рэфармацыі:		
<i>«Слава продкаў служыць патомкам як светач».</i>		